

Tak to vidím ja.

Pán Richard potrebuje opatrovatel'ku k otcovi, tak na 1 hodinu a ponúka 5€ , poviete si – smiešna suma , to nikto robiť nebude, veď upratovačka v BA robí za 10€. Poradil som mu: obráťte sa na mestskú časť, sociálne odd. Odpoveď: mestská časť opatrovatel'ky nemá, nemá peniaze a je v nútenej správe. ADOS ? pri cene 5 € na 1 hodinu nemysliteľné. Podá inzerát, v ktorom žiada – ak nemáte záujem, prosím nekomentujte. Rečí o tom, ako nikoho nezoženie a necháva hnusnú robotu na niekoho iného, vo svojej situácii nemá za potreby. On veľmi dobre vie aká je to práca – veď on sa o otca stará ďalších 23 hodín denne. Nestojí o výsmech a poučovanie. Pán Richard nemá prostriedky - nemôže dať viac = slepá ulica.

To je jedna z tisícov bežných situácií.

Je doba, keď sa opatrovatel'ky začali ozývať a bojovať za adekvátne platové ohodnotenie, za istoty. Veď každá opatrovatel'ka má rodinu o ktorú sa potrebuje starať. Sú tu ľudia, ktorí sa stali hovorcami a skupiny (FB) , ktoré sú plné skutočne správnych nárokov na plnohodnotné začlenenie opatrovateliek do systému. No otázka je do akého. Opatrovateľskú službu nemôže oficiálne poskytovať živnostník – ADOS je ošetrovateľská služba . Ak nájdete človeka, ktorý má živnosť na poskytovanie služieb starostlivosti o ľudí mimo sociálnej a zdravotnej starostlivosti – tomu každý úkon pekne zaplatíte v plnej miere.

Z môjho pohľadu tu chýba systém živnosti opatrovateľov a opatrovateľských agentúr. Je to niečo , čo v susednom Rakúsku funguje = klient si dokáže nájsť vhodnú domácu opatrovatel'ku. Domáca starostlivosť je pre klienta najšetrnejšia, najlepšia a určite aj lacnejšia, ako lôžko v zariadení. Žiaľ nemáme vytvorený funkčný systém. Tisíce slovenských opatrovateľov a opatrovateliek v takom móde pracujú mimo Slovensko. Som presvedčený, že minimálne cesta opatrovateľských agentúr by bola možná. No, aj keby tomu tu tak bolo, je tu stále rovnaký problém a to, kde zohnať samotné opatrovatel'ky. To je o adekvátnom finančnom ohodnotení tejto práce. Tie tisíce za hranicami tam vyrazili za zárobkom. Práve finančné ohodnotenie a nie záujem o toto povolanie, ako také, ich viedlo k absolvovaniu kurzov a k opusteniu „rodnej hrudy“.

Vráťme sa k však k p. Richardovi – ak bude mať veľké šťastie, zoženie nejakú susedu s dobrým srdcom, ktorej padne to euríčko dobre ku dôchodku. Nejakú pani, ktorá má napr. exekúciu a nemôže mať oficiálny príjem. Niekoľko, kto je v rovnakej finančnej núdzi, ako on sám. Niekoľko, kto netuší o čom vlastne opatrovanie je. A on ju nájde – pretože vo svojom inzeráte uviedol, že už jednu pani má.

Toto je z môjho pohľadu realita. Naše združenie, okrem iného, poskytuje aj bezplatné kurzy opatrovania – bez certifikátu. Tieto bezplatné kurzy nemajú trvanie akreditovaných kurzov. Naučíme rodinných príslušníkov, ako sa postarať o človeka s konkrétnou diagnózou.

Je to niečo konkrétne, čo môžeme urobiť a ako pomôcť človeku v tiesni.

Je to určite viac, ako neustále nadávať a hľadať dôvody, ako sa „to nedá“